

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2Co/644/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612215800
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Novotná
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6612215800.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Novotnej a sudcov JUDr. Aleny Antalovej a JUDr. Jozefa Zlochu v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSŤ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, za ktorú koná doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., advokát a konateľ, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec, č. k. 8C/128/2012-115 zo dňa 16. júna 2014, jednohlasne takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** .
Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Lučenec (ďalej len „okresný súd“) napadnutým rozsudkom č.k. 8C/128/2012-115 zo dňa 16. júna 2014 zamietol žalobcovu žalobu na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy. Rozhodnutie odôvodnil tým, že exekúciu navrhol vykonať pre svoje pohľadávky, ktoré vznikli neplnením záväzkov vyplývajúcich zo šiestich zmlúv o úvere. V exekučnom konaní je podľa žalobcu založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia tejto žiadosti, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. V predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Okresný súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu a pripojenými exekučnými spismi sp. zn. 8Er/810/2009, sp. zn. 10Er/442/2010, sp. zn. 12Er/455/2009, sp. zn. 5Er/931/2010, sp. zn. 8Er/641/2009 a sp. zn. 6Er/869/2009. Prvostupňový súd zistil, že v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde v Lučenci pod č. 8Er/810/2009 súdny exekútor doručil exekučnému súdu žiadosť o udelenie poverenia dňa 26. augusta 2009. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s.. Výzvou zo dňa 02. septembra 2009 exekučný súd vyzval súdneho exekútora na predloženie úverovej zmluvy. Dňa 18. novembra 2009 oprávnený žiadal o informáciu o stave konania a dňa 09. decembra 2009 bolo vo veci vydané poverenie. V exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 10Er/442/2010 súdny exekútor doručil žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 28. apríla 2010. Dňa 05. mája 2010 súd vyzval exekútora na predloženie úverovej zmluvy a svoju výzvu opakoval dňa 19. júla 2010. Oprávnený doručil kópiu zmluvy o úvere exekučnému súdu dňa 29. júla 2010, ktorý dňa 22. septembra 2010 súd vydal vo veci poverenie, pričom uznesením zo dňa 06. februára 2012 bola exekúcia vyhlásená za neprípustnú a zastavená právoplatne dňom 22. júna 2012 z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej doložky. V exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 12Er/455/2009 žiadosť o udelenie poverenia doručil súdny exekútor dňa 10. júna 2009 exekučnému súdu, ktorý ešte v ten istý deň vyzval súdneho exekútora na predloženie úverovej

zmluvy. Dňa 10. júla 2009 exekučný súd opätovne vyzval na predloženie zmluvy. Úverová zmluva bola exekučnému súdu zaslaná dňa 30. júla 2009 a exekučný súd uznesením č.k. 12Er/455/2009-19 zo dňa 07. augusta 2009 žiadosť o udelenie poverenia zamietol. Uvedené rozhodnutie bolo zrušené uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 13CoE/109/2009-29 zo dňa 23. septembra 2009 a dňa 15. októbra 2009 bolo vo veci vydané poverenie. V exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde v Lučenci pod sp. zn. 5Er/931/2010 súdny exekútor doručil žiadosť o udelenie poverenia dňa 23. septembra 2010 a dňa 06. októbra 2010 bolo vydané poverenie. Uznesením zo dňa 11. marca 2011 bola exekúcia vyhlásená za neprípustnú. V exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 8Er/641/2009 súdny exekútor doručil žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 23. júla 2009. Výzvou zo dňa 03. augusta 2009 exekučný súd vyzval na predloženie úverovej zmluvy. Dňa 08. decembra 2009 bolo vo veci vydané poverenie. V exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 6Er/869/2009 žiadosť o udelenie poverenia doručil súdny exekútor dňa 16. septembra 2009. Výzvou zo dňa 21. septembra 2009 súd vyzval súdneho exekútora na predloženie úverovej zmluvy. Opätovne exekučný súd vyzval na predloženie úverovej zmluvy dňa 09. októbra 2009. Oprávnený požiadal o oznámenie stavu konania dňa 18. novembra 2009. Poverenie bolo vo veci vydané dňa 03. decembra 2009. Uznesením č.k. 6Er/869/2009-22 zo dňa 07. apríla 2010, ktoré sa stalo právoplatným dňa 25. marca 2011, súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej doložky a zastavil ju. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že tvrdenie žalobcu o tom, že Okresný súd Lučenec v exekučnom konaní rozhodol o žiadosti súdneho exekútora tak, že poverenie vydal po stanovenej 15 dňovej lehote, nie je pravdivé. Okresný súd uviedol, že exekučný súd vo všetkých prípadoch konal, pretože po doručení neúplnej žiadosti o udelenie poverenia vyzýval súdneho exekútora, resp. oprávneného na predloženie úverovej zmluvy, navyše vo veci sp. zn. 5Er/931/2010 bolo poverenie vydané obratom v 13-dňovej lehote. Okresný súd však v prípade, aj keď nebolo rozhodnuté o žiadosti súdneho exekútora v zákonom stanovenej 15 dňovej lehote za predpokladu, že to bolo vyslovene upravené v Exekučnom poriadku, má za to, že v tomto prípade žaloba žalobcu nie je dôvodná z toho dôvodu, že žalobca namieta neprávny úradný postup Okresného súdu Lučenec v podobe prietáhov v konaní. Navyše, všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Na základe vyššie uvedených skutočností mal okresný súd za to, že žalobca nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietanom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy, a tým pádom neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu (spočívajúcim v tom, že rozhodol o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia, a to po zákonom stanovenej lehote) a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmom. Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, okresný súd žalobu ako právne neopodstatnenú zamietol. Keďže žalovanej, ktorá mala v konaní úspech, žiadne trovy v konaní nevznikli, súd jej právo na náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý žiadal, aby odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu a vrátil vec na opätovné prejednanie. V odvolaní uviedol, že súd sa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval žiadosť žalobcu o zrušenie (odročenie) nariadeného hlavného pojednávania z dôležitého dôvodu. Súd, vychádzajúc z mylného skutkového stavu bez oboznámenia sa s obsahom predloženej ústavnej sťažnosti, nesprávne aplikoval ust. § 101 ods. 2 O.s.p. a viedol pojednávanie, na ktorom za neprítomnosti žalobcu meritórne rozhodol. V žiadosti pritom žalobca zdôraznil, že trvá na osobnej účasti právneho zástupcu na pojednávaní, avšak na takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde. Žalobca ďalej namietal, že nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovaného, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Rovnako nemal možnosť vyjadriť sa ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie. Za takejto procesnej situácie došlo podľa názoru žalobcu k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu práva žalobcu na súdnu ochranu, ako aj k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom. Ďalej namietal, že súd vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či šlo o listiny založené v exekučnom spise. Za dôkaz v danom konaní môžu slúžiť len listiny založené v exekučnom spise, a to vzhľadom k faktu, že vec sa týka nesprávneho úradného postupu štátneho orgánu. Žalobca ďalej uviedol, že súd úplne ignoroval všetky tvrdenia žalobcu o majetkovej škode, ktorá vznikla z titulu na udržiavanie a správy informačného systému a z titulu výdajov na administratívne spracovanie textov urgencií, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií, na poštovné a telekomunikačné výdaje (urgovanie a kontrola stavu konania na exekučnom súde). V tejto časti je podľa žalobcu rozhodnutie súdu nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, je prejavom svojvôle súdu a je potrebné ho ako arbitrálné zrušiť. Z odôvodnenia rozsudku vôbec nie je zrejmé, akou úvahou súd dospel jednoznačne a nepochybne k presvedčeniu o tom, že majetková škoda nevznikla.

Rovnako sa to však týka aj chýbajúcich dôvodov pri nemajetkovej ujme. Žalobca hodlal v konaní pred súdom prostredníctvom vykonaného pojednávania predložiť dôkazy o výške majetkovej škody, a to aj prostredníctvom znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie zabezpečil. Súd však dokazovanie neprípustne skrátil len na dôkazy vykonávané ex offo, žalobcu nepoučil podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p. a neoznámil mu, že hodlá vyhlásiť rozhodnutie vo veci samej, aby tak mal priestor navrhnúť alebo predložiť ďalšie dôkazy. Žalobca v odvolaní tiež uviedol, že predložil ako dôkaz o vzniku škody Znalecký posudok č. 1/2014, ktorý vypracoval Znalecký ústav Ekonomickej univerzity v Bratislave. Uvedeným znaleckým posudkom je podľa žalobcu jednoznačne preukázané, že nesprávny úradný postup mal na žalobcu negatívny dopad a objektívne spôsobil zníženie jeho majetku, a to v posudku určenej výške. V konaní tak boli preukázané všetky zákonné podmienky pre vznik nároku na náhradu škody, a to vznik škody, existencia nesprávneho úradného postupu a príčinná súvislosť medzi škodovou udalosťou a škodou. Žalobca tiež namietal, že ak bol súdu doručený v čase predchádzajúcom nariadenému súdному pojednávaniu návrh žalobcu na prerušenie konania z dôvodu, že prebieha konanie o prejudiciálnej otázke, bol súd povinný pred samotným rozhodnutím vo veci samej o tomto návrhu osobitne rozhodnúť. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods.1 O.s.p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., pretože nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie vykonané prvostupňovým súdom. Rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený v zmysle § 211 ods. 2 a § 156 ods. 1, 3 O.s.p. čo bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Banskej Bystrici potom, ako súd dospel k záveru že odvolaniu nebolo možné vyhovieť.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom do 31.12.2012,

(1) Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

(2) Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci

(1) Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Odvolací súd po preskúmaní veci z dôvodov uvedených v odvolaní zistil, že prvostupňový súd správne zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil. Odvolací súd nenašiel dôvod, aby sa od logických a presvedčivých argumentov obsiahnutých v odôvodnení rozsudku odklonil, a preto naň v zmysle § 219 ods. 2 O. s. p. odkazuje.

Z obsahu súdneho spisu odvolací súd zistil, že predmetom sporu bolo právo navrhovateľa na zaplatenie náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom okresného súdu ako súdu exekučného pri výkone verejnej moci. Žalobca už v žalobe žiadal, aby nadriadený súd v zmysle § 12 Občianskeho súdneho poriadku rozhodol pred prvým prejednaním veci o prikázaní veci inému súdu, pretože sudcovia vecne a miestne príslušného Okresného súdu Lučenec sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vzhľadom na ich pomer k veci a účastníkom konania. Svoju žiadosť oprel o tvrdenie, že okresný súd zapríčinil svojim nesprávnym úradným postupom vznik škody na strane žalobcu, a preto nemôže byť zároveň orgánom súdnej moci, ktorý bude o tejto škode rozhodovať. Ak bol sám tento súd škodcom v spore medzi žalobcom a štátom, tak je vylúčené, aby prostredníctvom sudcov rozhodol predmetný spor. Z dôvodu námietky zaujatosti vznesenej žalobcom, z ktorej vyplynulo, že pridelením tejto veci ktorémukoľvek zo sudcov konajúceho súdu by právo navrhovateľa na prerokovanie veci nezávislým a nestranným súdom bolo porušené, keďže neexistuje podľa rozvrhu práce na súde žiaden sudca, ktorý by nebol vo veci zaujatý, predložil okresný súd nadriadenému súdu na rozhodnutie námietku zaujatosti vznesenú žalobcom. Nadriadený súd o nej rozhodol tak, že v prejednanej veci vylúčil z rozhodovania len toho sudcu, ktorý konal

v navrhovateľom namietanej exekučnej veci. Ostatných sudcov okresného súdu z prejednávania a rozhodovania v tejto veci nevylúčil a nevylúčil tak ani konajúceho sudcu. Aj keď je podkladom práva žalobcu na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy nesprávny úradný postup súdu, na ktorom sudca vykonáva svoju funkciu, nezakladá to automaticky pomer sudcu k veci. Preto neexistuje žiaden relevantný dôvod k tomu, aby bol zákonný sudca z prejednávania a rozhodovania tejto veci vylúčený. Zákonného sudcu, ktorý prejednáva a rozhoduje vec na vecne a miestne príslušnom súde, nemôže vylúčiť z prejednávania a rozhodnutia veci len tá skutočnosť, že postupom sudcu v inej veci, mala byť žalobcovi spôsobená škoda (rozhodnutie NS SR č. k. 3Cdo 102/2013). Je potrebné zdôrazniť, že tak ako je neústavné, aby vo veci rozhodoval vylúčený sudca, takisto je neústavné, aby bol z prejednávania a rozhodnutia veci vylúčený taký sudca, ktorý vo veci nie je zaujatý. Na tom nič nemení ani fakt, že žalobca z dôvodu nesúhlasu s tým, že konajúci sudca nie je vo veci vylúčený, podal ústavnú sťažnosť z dôvodu porušenia jeho základného práva zaručeného mu článkom 46 ods. 1 Ústavy ako aj článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd na spravodlivý súdny proces. Odvolaciemu súdu je aj z iných rozhodnutí Ústavného súdu SR napr. 1 ÚS 89/2013 zo dňa 6. 2. 2013, 1 ÚS 92/2013 zo dňa 13. 2. 2013, ktorými už rozhodoval o obdobnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniam nadriadeného súdu zrejme, že tento návrh bol pre nedostatok právomoci Ústavného súdu SR na ich prerokovanie a rozhodnutie odmietnutý. A keďže iné dôvody, pre ktoré by mal byť zákonný sudca z prejednávania a rozhodovania tejto veci vylúčený okresným súdom a ani odvolacím súdom zistené neboli, je námietka žalobcu o tom, že vo veci rozhodoval nezákonný a zaujatý sudca nedôvodná. Odvolací súd preto žalobcovu námietku, podľa ktorej v konaní rozhodoval vylúčený sudca, vyhodnotil ako nedôvodnú.

Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby bol žalovaný zaviazaný zaplatiť mu náhradu škody a nemajetkovej ujmy z toho dôvodu, že exekučný súd nepostupoval v súlade so zákonom, keď v exekučných konaniach, ktoré začali na návrh žalobcu nerozhodol v lehote podľa § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Zb. (Exekučný poriadok), t.j. v lehote 15 dní o žiadosti exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Z obsahu súdneho spisu odvolací súd ďalej zistil, že prvostupňový súd si v rámci prípravy pojednávania zadovážil predmetné exekučné spisy. Treba zdôrazniť, že súd je podľa § 212 ods. 1 O. s. p. viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania. Žalobca v odvolaní nenamietol správnosť žiadneho zo skutkových zistení, ku ktorým dospel prvostupňový súd z vykonaného dokazovania obsahom exekučných spisov Okresného súdu Lučenec sp. zn. 8Er/810/2010, 10Er/442/2010, 12Er/455/2009, 5Er/931/2010, 8Er/641/2009 a 6Er/869/2009. Prvostupňový súd, tak ako je uvedené na čl. 1-3 dospel k skutkovým záverom, že v jednom prípade bolo poverenie vydané na 13 deň a v ostatných prípadoch neboli žiadosti exekútora úplné, keďže exekučnými titulmi boli rozhodcovské rozsudky a k žiadosti neboli pripojené rozhodcovské zmluvy, súd preto vyzývali exekútora, resp. oprávneného na doplnenie podania a rozhodol až potom, ako boli podania doplnené.

Z obsahu súdneho spisu odvolací súd zistil, že prvostupňový súd predvolal účastníkov konania na pojednávanie riadne a včas a zároveň ich vyzval, aby predložili alebo označili dôkazy, a to najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie, pretože na dôkazy predložené a označené neskôr súd neprihliada. Žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu prevzal predvolanie 24. júna 2013. Pojednávanie bolo nariadené na deň 11.7.2013, preto lehota na prípravu bola zachovaná. Žalobca doručil prvostupňovému súdu 8. júla 2013 žiadosť o zrušenie pojednávania a prerušenie konania. Súd pojednávanie odročil. Rozhodnutím 8C/128/2012-53 zo dňa 12.7.2013 návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol, proti čomu podal žalobca odvolanie. Nadriadený súd rozhodnutím 14Co/801/2013-75 zo dňa 22.4.2014 prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Následne bolo pojednávanie nariadené na deň 16. 6. 2014 a predvolanie bolo žalobcovi doručené 30. mája 2014. Žalobca opakovane podal návrh na zrušenie, ktorý doručil súdu elektronicky 13. júna 2014. Na nariadenom pojednávaní súd rozhodol, že vec prejedná v neprítomnosti účastníkov konania.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že odvolacia námietka, podľa ktorej prvostupňový súd odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom, a že v konaní rozhodoval vylúčený sudca neobstojí. O tom, že konajúci sudca nebol vylúčený z prejednávania a rozhodnutia veci rozhodol právoplatne nadriadený súd. Prvostupňový súd postupoval v súlade s ustanovením § 101 Občianskeho súdneho poriadku, keď prejednal vec v neprítomnosti účastníkov, ktorí boli riadne predvolaní a ktorým bola zachovaná lehota na prípravu pojednávania v zmysle § 115 ods. 2 O.s.p. po tom ako zistil, že neboli splnené podmienky

na prerušenie konania a nezistil dôvod na odročenie pojednávania. Takýto postup v žiadnom prípade nemožno hodnotiť ako procesný postup okresného súdu, ktorý by založil vadu konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, resp. postup, ktorým by bola žalobcovi odňatá možnosť konania pred súdom.

Pokiaľ okresný súd vec prejednal na pojednávaní, ktoré bolo riadne a včas nariadené a rozhodol vo veci samej, neodňal tým žalobcovi možnosť konať pred súdom. Žalobca sa tejto možnosti zbavil sám tým, že sa na pojednávanie nedostavil. Odvolací súd je toho názoru, že dôvody uvádzané žalobcom nebolo možné považovať za dôležité dôvody pre odročenie pojednávania podľa § 101 ods. 2 O.s.p. Keď tu takéto dôvody chýbali a žalobca sa pojednávania nezúčastnil, sám si zmaril možnosť realizovať na pojednávaní svoje procesné práva.

Žalobca vo svojej žalobe označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pričom z ním označených dôkazov okresný súd vychádzal, keď si zadovážil súdne spisy z exekučných konaní, v ktorých malo podľa žalôb dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu exekučného súdu. Žiadne zo skutkových zistení prvostupňového súdu žalobca vo svojom odvolaní nenamietol.

Žalobca namietal predčasnosť napadnutého rozhodnutia, ktoré bolo vydané skôr, ako bolo právoplatne rozhodnuté o jeho návrhu na prerušenie konania. Podľa žalobcu takýmto postupom mu bola zmarená možnosť konať pred súdom a porušené jeho právo na súdnu ochranu. Takéto dôvody neobstoja, pretože nie sú v súlade s obsahom spisu a ani s § 109 Občianskeho súdneho poriadku a ani s § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Prvostupňový súd rozhodol právoplatne o žalobcovom návrhu na prerušenie konania tak, že tomuto návrhu nevyhovel. Okrem toho, ak nie sú žiadne dôvody na prerušenie konania bez ohľadu na to, či sa žalobca domnieva, že také dôvody sú, súd je povinný postupovať v konaní tak, aby bolo rozhodnuté plynule a bez prietahov. V danej veci ako bolo už vyššie uvedené nebol dôvod na prerušenie konania, pretože prvostupňový súd bol viazaný právoplatným rozhodnutím nadriadeného súdu o tom, že konajúci sudca nebol vo veci vylúčený. Žalobca ani v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu netvrdil, že o jeho ústavnej sťažnosti prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, a teda že bola jeho sťažnosť Ústavným súdom prijatá na ďalšie konanie v zmysle § 25 ods. 3 zákona o Ústavnom súde č. 38/1993 Z. z..

Podľa ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR otázka, či bolo alebo nebolo porušené v konkrétnom súdnom konaní právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov sa skúma vždy podľa okolností konkrétneho prípadu. Podstatné sú 3 kritériá, a to zložitost' veci, správanie účastníka a postup súdu. Žalobca namietal, že nebola dodržaná 15-dňová lehota na vydanie poverenia pre exekútora, 15 dní od doručenia žiadosti exekútora exekučnému súdu. Podľa § 44 ods. 2 exekučného poriadku v znení účinnom v čase začatia exekučného konania, súd po preskúmaní žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu v prípade že nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom do 15 dní od doručenia žiadosti písomné poverí exekútora, aby vykonal exekúcie. Táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods.2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadostí alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Z predmetného ustanovenia je nepochybné, že 15-dňová lehota platí len pre prípady, kedy je návrh na začatie exekúcie, žiadosť o vydanie poverenia, ako aj exekučný titul v súlade so zákonom. Ak však exekučný súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom nemá stanovenú lehotu na vydanie rozhodnutia o zamietnutí žiadosti na vykonanie exekúcie (pozri aj rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 243/2013, IV.ÚS 605/2012). V predmetných prípadoch exekučný súd rozhodol o žiadosti exekútora na udelenie poverenia v lehote 13 dní, keď bola žiadosť perfektná, avšak v prípadoch, v ktorých žiadosť nebola perfektná vyzval exekútora, resp. oprávneného na doplnenie podania. Takýto postup je odôvodnený potrebou skúmania formálnej a materiálnej vykonateľnosti predloženého exekučného titulu. Nie nepodstatnou je aj skutočnosť, že žalobca sám iniciuje veľké množstvo exekučných konaní pred okresným súdom a za takej situácie je akceptovateľná predmetná lehota v ktorej bolo rozhodnuté.

Žalobcova námietka, že prvostupňový súd ignoroval tvrdenia žalobcu o majetkovej škode, ktorá mu vznikla v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu nebola dôvodná. Prvostupňový súd správne konštatoval, že v prípade, že nie je splnený jeden z rozhodujúcich

predpokladov zodpovednosti za škodu, a to preto, že chyba nesprávny úradný postup pri výkone verejnej moci nie je potrebné sa zaoberať existenciou ďalších predpokladov tejto zodpovednosti.

K odvolacím námietkám, ktoré smerujú proti záverom súdu, že škoda nevznikla, resp. že náklady na správu pohľadávky počas nečinnosti súdu zapríčinil sám dlžník, že žalobca nešpecifikoval jednotlivé náklady vynaložené na správu a vedenie pohľadávky, je potrebné uviesť, že tieto nekorešponujú s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. Napadnuté rozhodnutie bolo založené na tom, že v konaní nebolo preukázané, že bola splnená podmienka zodpovednosti za škodu, a to že exekučný súd nesprávne úradne postupoval.

K žalobcovej námietke, že prvostupňový súd neprípustne skrátil dokazovanie a žalobcu nepoučil o možnosti predkladať dôkazy je potrebné uviesť, že táto námietka nezodpovedá obsahu súdneho spisu. Žalobca bol poučený o tom, že má právo predkladať dôkazy do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania už v predvolaní na súdne pojednávanie. Napriek riadnemu predvolaniu sa na toto pojednávanie nedostavil. Navyše táto námietka ani nesmeruje alebo nekorešponduje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, keď žaloba nebola zamietnutá z dôvodu, že žalobca nepreukázal výšku škody, ale z dôvodu, že nebola splnená podmienka zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, pretože nebol zistený nesprávny úradný postup, o ktorom tvrdil žalobca, že takýmto postupom je.

Podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej správy štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Z uvedeného vyplýva, že ide o objektívnu zodpovednosť, predpokladom ktorej je nesprávny úradný postup pri výkone verejnej moci, škoda, a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Bez splnenia ktoréhokoľvek z uvedených troch predpokladov nemá štát za škodu zodpovednosť. Bez toho, aby nebol v konaní jednoznačne preukázaný nesprávny úradný postup, ktorý by mal za následok vznik škody alebo nemajetkovej ujmy, nie je dôvodom zaoberať sa výškou škody a ani príčinou súvislosťou medzi škodou a nesprávnym úradným postupom. Keďže v prejednávanej veci nebol zistený nesprávny úradný postup v konaní exekučného súdu a ani nebol preukázaný, nemohlo dôjsť k zodpovednosti štátu za škodu, preto okresný súd správne postupoval, keď s prihliadnutím na zásadu hospodárnosti konania ďalšie predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu nezisťoval.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. rozhodnutie súdu prvého stupňa z jeho správnych dôvodov potvrdil.

Okresný súd potvrdil aj súvisiaci výrok o náhrade trov prvostupňového konania (§ 206 ods. 2, 3 O.s.p.).

Odvolací súd rozhodol o trovách konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný, náhradu trov konania nepriznal, pretože svoje trovy v zákonom stanovenej lehote nevyčísľil..

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p. Úspešným bol žalovaný, avšak si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil, a preto mu súd ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.